

и за постоянство то имъ въ мѫчителство то. Тѣ ся умножихъ по цѣлый тѣ брѣгъ на Рейнъ и напрѣдниихъ сильно вопреки на всякакво гоненіе.

Въ Ліонъ имаше единъ богатъ търговецъ *Петръ Валдо*, кой-то отъ слушаніе на Евангелие то, станжалъ да мысли върху Св. Писаніе, и усѣти едно вътрѣшно побужденіе, да съобщи и на други тѣ онова кое-то му е станжало важно и скжпо. Той причини прѣводъ отъ части тѣ на Св. Писаніе и части отъ списанія та на църковны тѣ отци на Френскій языкъ, и распространіи гы колко-то е было възможно между народъ тѣ. Той самъ обучаваше домашни тѣ си, пріятели тѣ си, и разлыхни бѣдни хора кои-то го посѣщавахъ, въ Христіянско то ученіе, и гы увѣщаваше къмъ благочестіе. Нему прилагаше само осуществленіе то на истинно то Христіянство на Апостолскій вѣкъ, и за това продаваше всичко кое-то имаше и го даде на бѣдни тѣ; мнозина послѣдувахъ неговъ примѣръ, проповѣдавахъ по улицы тѣ и странствувахъ по двама. Таквизи ся прозвахъ *Ліонски-тъ бѣдни*. Колко-то повече тѣ вникнахъ въ учение то на Св. Писаніе толкози повече познахъ заблужденіе то на господствующї църкви, и не можахъ да мѣлчята за него на пълно. Архиепископъ тѣ запрети на тѣхъ проповѣданіе то, но тѣ ся облѣгохъ върхъ Дѣян. Ап. 5; 29, и помолихъ Папа Александра III да имъ даде дозволеніе то. Вместо това прогласихъ гы за схизматики (1199) и гы турихъ подъ афоризмо. *Валдо* прислѣдванъ, побѣгнахъ отъ